

Taler om HÅB skrevet af elever fra 2.g og 3.g på Kolding Gymnasium ved Eksistenskonference den 24. november 2023 arrangeret af Haderslev Stiftsudvalg for Unge og Kirke

HÅB!!

Håbet er selve vores motor. Uden dette ville vores rejse være målløs, uden retning eller formål at kæmpe for.

Forestil dig håbet som et brændstof, og os som rejsende i biler. Uden brændstoffet ville hjulene ikke rulle, samt ville vi stå stille, handlingslammede.

Jeg tror, at vores drivkraft bør være så stærk, at den driver os frem ligesom Lightning McQueen.

Skrevet af Hadiya Imami

Jeg er ikke religiøs.

Jeg har svært ved at finde håb
i en verden i krig.

I en verden i brand.

Hvor lederne
dem, der skal sikre vores håb,
vender det blinde øje til.

Når regnskoven udtørres
og arterne uddør,
hvor er mit håb?

Når mennesker flygter fra krig,
og aber flygter fra motorsave,
hvor er mit håb?

Når vi flygter fra vores hjem,
på samme måde som aber
flygter fra deres,
hvor er mit håb?

Når Gud har skabt krig,
og jeg ikke tror på Gud,
hvem skal så have skylden?

I en verden i brand.

En brand, der er skabt af mennesker,
er det så de samme mennesker,
der skal stå klar med spande af vand?

Hvor er mit håb
i en verden i krig?

Skrevet af Emma Museth Drud Nielsen

Tør du plukke en blomst?

Håbets blomster udfolder sig langs stien af glæde, som perler på en snor af lykkelige øjeblikke. Deres blade strækker sig mod himlen som små bønner om fred, og deres farver lyser som solnedgangens sidste stråler, der maler himlen i nuancer af håb.

Hver en blomst, der folder sig ud på stien af glæde, er en fortælling om, at selv i livets udfordrende tider, er der mulighed for vækst og skønhed. At håbet selv dyrker en have af muligheder, og i hvert blomsterbed ser vi et løfte om fremtidens frodighed.

Må vi fortsætte med at vandre ad denne sti, hvor blomsterne af håb blomstrer, og hvor lyset altid bryder igennem skyggerne. For det er nu bedre at håbe end at dvæle i fortidens mørke, og i håbets stråler finde styrke til at forme vores egen skæbne.

Tør du håbe? Tør du gå ad denne sti? Tør du plukke en blomst?

For Vi kunne blive hvad vi kun turde håbe på.

Skrevet af Andrea Winther

Kære venner,

I dag er vi samlet for at tale om et fundamentalt begreb, der binder os sammen som mennesker: håb. Det er vores drivkraft bag vores mod og beslutsomhed, der lyser selv i de mørkeste tider, hjælper os gennem forfærdelige krige og udfordringer. I vores familier finder vi ofte det mest dyrebare håb. Det er i de kærlige øjeblikke, hvor vi deler glæder og sorger, at håbet trives. Familien er vores støtte, når stormene raser omkring os. Håb skaber et miljø for vækst og forandring. Religion kan også være en kilde til håb. Den forbinder os med noget større end os selv, og troen på, at der er en mening med alt, giver os styrke til at overvinde selv de mest udfordrende situationer. I mangfoldigheden af tro og ritualer finder vi fællesskab og trøst. Desværre er vores verden også præget af konflikter og krig. Men selv midt i kaos er der håb om forsoning og fred. Vi kan lære af fortidens fejl og stræbe efter en fremtid, hvor samarbejde og forståelse overvinder konflikter. Lad os sammen nære og sprede håbet, så det kan lyse vejen for os alle. Må håbet styrke vores familier, vores tro og vores vilje til at skabe en bedre verden. Lad os være bærere af håbet og lad det være vores fælles arv.

Tak.

Håb. At håbe på noget.

Handling. At handle på noget.

Hvad håber du på?

Hvad handler du på?

Hvad er håb for dig?

Hvad er handling for dig?

Håb er mange ting

Handling er bevægelse

Handler du på dine håb?

Håber du på dine handlinger?

Har du tænkt dig at håbe?

Har du tænkt dig at handle?

Håb skal handles
Handling skal håbes

Håb må ikke glemmes

I en verden fuld af sorg, uvidenhed og vrede, blomstrer i et hvert individ et håb.

Et håb om fred.
Et håb om kærlighed.
Et uendeligt håb om livets store...

Individet selv er dog ikke alene om et uskyldigt håb.

Vores jordklode selv har et Inderligt håb. Et håb om forandring af individet selv.
Kloden lider hver dag af individets uvidende og alligevel bevidste handlinger.

For hver dag forværres klodens tilstand. Uden den rigtige handling vil vi med tiden ingen håb have, da vi ingen individer vil være tilbage.

Hvad ser jeg?

Mørke eller lys?

Er det en situation jeg vil komme ud af?
I live eller død.

Hvad ser jeg?

Det må være lyset,

Lyset ved tunnelens ende,

Som leder mig.

Håb

Tro kan flytte bjerge, men hvad kan håb? Håb virker for de fleste langt væk og ubegribeligt, men håb er et værktøj og et magtfuldt et af slagsen. Ligesom da man skulle lære at skrive eller at bruge en hammer, er håb et værktøj som man skal øve sig i at bruge. Håb virker ubegribeligt, fordi man ikke kan holde det i sin hånd, men i stedet er en tanke og en ide.

Håb er det første skridt i vejen mod forandring. Vi er en handlingslammet generation, som er bange for at blive udelukket af fællesskabet. Vi tør ikke stille os op og råbe højt for det vi tror på. Vi er blevet bombarderet med nyheder om klima, krig og katastrofer uden ende. Hverdagen er enstydigt, vinteren kommer med sit uendelige mørke og verden virker sort.

Det er nu vi skal lære at bruge håb som et redskab. Starte med de små ting, håbe på en god dag og derefter gøre det man kan for at ens dag bliver god. Fordi håb er en mentalitet som skal bruges til at fremkalde handling. Man står selv med ansvaret for, at det man håber, bliver til virkelighed, dette kan virke ensomt og besværligt, men der er altid hjælp at hente, hvis man tør spørge om det. Det at rede verden er en holdaktivitet, vi kan ikke forvente at en person tager ansvaret og alene stopper krig og forurening, men vi

skal hjælpe hinanden og starte i det små. Vaner kræver tid at ændre og det samme gør et mindset, men hvis man er villig til at kæmpe for forandring, vil det være muligt. Det arbejde man er villig til at ligge i det er også den fortjeneste man får ud af det.

Dette er set utællelige gange igennem historien, hvor der gang på gang er nogen der har håbet om en bedre verden, har turde stille sig op og offentliggøre sit håb og derefter med hjælp fra andre været med til at skabe en ny verden. Martin Luther King, Ghandi, Obama, Nelson Mandela. Der har været mange fortalere gennem tiden og denne gang er det vores tur. Så jeg håber at du tør håbe.

HÅB - MIT HÅB?

Hvad er håb, egentlig? Er det bare sådan en flad, tom sætning, eller er det noget mere, noget dybere, noget, der rører ved vores inderste? Jeg tænker, at håb er som et lille gnist, der nægter at slukke, selv når alt omkring os synes at brænde ned.

Mit håb? Det er ikke noget fancy. Det er ikke en luksuriøs drøm eller noget mega sygt. Nej, mit håb er simpelt. Det er ønsket om at vågne op hver dag og føle, at jeg kan klare lortet, uanset hvad dagen kaster efter mig. Mit håb er at se mine nærmeste med et smil på læben, selv når verden er rå og uretfærdig. Det er håbet om, at selv når stormene raser, og alt ser ud til at være tabt, så er der stadig en chance for, at solen bryder igennem skyerne. Det er ønsket om at finde mening i kaos, selv når det hele føles meningsløst. Mit håb er jordnært, fordi det er forankret i det, der virkelig betyder noget.

Håb er ikke altid et fyrværkeri eller en kæmpe regnbue. Nogle gange er det bare en stille hvisken, der siger, "Hold ud, du kan klare det her."

Mit håb er min religion, mine tætte og kærligheden, der indgår i dem alle.

Religion? Ja - ikke i form af ritualer, men som den kraft, der får mig til at tro, selv når verden synes håbløs.

Det er troen på, at der er noget guddommeligt i hverdagens små mirakler, selv når alt andet går tabt. Håbet er min bøn, mine tanker, og det, der holder mig forbundet med noget større end mig selv.

Krige river nationer og samfund fra hinanden, efterlader ar på landskabet og sjæle sårede. Det er let at lade sig overvælde af håbløsheden, når man ser på de nyheder, der rapporterer om konflikter og lidelser, der synes uendelige.

Midt i alt kaos er der noget, der skinner lyst: håbet. Håbet er som en skrøbelig flamme, der nægter at slukke, selv når vinden af modgang blæser hårdt. Det er i vores evne til at bevare håbet, at vi finder styrken til at håndtere selv de mest udfordrende situationer.

Det er at tro på, at selv i mørke tider kan der være en gnist af lys, hvis vi tør se efter det. Så mit håb? Det er simpelt, det er ægte, og det er det, der holder mig i gang, selv når det hele virker sort.

Håb kræver handling, håb kræver udråd. Uden gerning kunne dit håb ligeså godt ende i Herning

Håb kan være som en ven, der altid er der for os, selv når vi føler os alene

De andres håb

Vi lever i en tid hvor håbene og forventningerne til os unge er høje. Kravene fra samfundet, skolen, og endda vores egne familier kan føles som bjerge, der skal bestiges. De voksne har alle håb for, at vi unge skal redde deres fremtid. Redde det de har skabt. Men hvad med vores fremtid? Vores fremtid, når de er væk.

Skal jeg gå på kompromis med mit håb. Mit håb om at leve i en verden hvor jeg ikke behøver at bekymre mig. Mit håb om ikke at skulle tænke på krig, klimaforandringer, og konflikter. Mit håb skal nu byttes ud med

forventninger og krav som skal opfyldes. Forventninger, som i ældre har givet os. Håbene om, at vi bliver fremtidens helte, at vi redder jorden.

Men hvorfor ligger det hos de unge? I ældre er her stadig, I kan stadig nå at være med. Sammen er vi klogere, stærkere og mere målrettet end nogen andre på at redde jorden.

Jeg håber at vi sammen kan ændre fremtiden.

Ordet håb findes på alles læber.

Alle håber på en bæredygtig verden, et fredeligere samfund og det lykkeligste liv. Og de tror, at det er nok. Har man håbet, har man alt.

Så er det lige pludselig okay ikke at søge og stræbe efter sine mål. Man klistrer ordet "håb" på sine største ønsker, velvidende om at man ikke engang vil gøre et forsøg.

Håb har mistet sin glans.

Håb er en ønskedrøm, ikke en realitet. Håber du for meget, skærmer du dine reelle chancer for at opnå succes. Håb vil ikke skaffe verdensfred. Håb vil ikke på magisk vis forandre verden. Håb vil ikke gøre dig lykkelig.

Men det vil engagement og hårdt arbejde.

Så mist ikke dig selv i håbets forblindelse. Vær varsom med ordet håb. Sigt målrettet efter dine ønsker og kæmp for hvad du tror på. Fordi håb uden handling er lige så meget værd, som et menneske uden et mål.

Intet.

Håb

Et begreb som jeg - og mange andre i min generation efterhånden har svært ved at tage seriøst.

I en krise har folk brug for håb. De har brug for håb for at handle. Men håb i sig selv er intet. Man kan håbe og handle nok så meget, men uden resultat hvis håbet er naivt og handlingen uden belæg.

Klimakrisen er hyppigt omtalt i nyhederne, og det er efterhånden banket ind i hovedet på hele landets unge, at der bør handles på denne krise. Men hvordan?

Spis mindre kød. Køb en Tesla. Installér en vindmølle i din baghave.

Én enkelt politiker bliver valgt til at sige ting som disse på landsdækkende TV. De bliver fremstillet som en levevis, der vil transformere Danmark fra et land til en funklende og politisk korrekt ædelsten. De bliver oplæst og opBLÆST og ofte uden belæg. Det medfører håb og handling - også i den grad. Men er det håb og denne handling baseret på fakta? Hvem kan bekræfte, at den danske befolkning gør det rigtige ved at følge dem?

Hvem har klart belæg for, at transport af mandler og avokadoer over Atlanten skåner klimaet i højere grad end udledningen af CO2 fra de danske køer?

Hvem kan med sikkerhed vide, at elbiler forurener mindre end benzinbiler, når Danmark ikke har styr på deres strømkilde?

Og hvem kan bestemme, at installationen af hundredvis af vindmøller gavner Danmark, når de tyske slår 1200 tons insekter ihjel årligt og dermed er et kæmpe slag for biodiversiteten.

Jeg kunne frygte, at håb er et farligt middel mod handling, når de rette fakta ikke kommer på bordet. Og når politikerne intet problem har med at promovere og lovgive om ting uden den mindste smule belæg, hvordan er vi så sikre på at flytte krisen i den rigtige retning?

For hvad er håb og handling uden fakta? Intet.

Hvis jeg i en anden verden stadig turde håbe, ville jeg håbe, at folk vil indse netop *dette*.

Ikke idealiserede forestillinger om en verden uden konflikt.

Ikke politikere der har fået penge af Vestas til at promovere deres vindmøller.

Heller ikke en generation, hvis viden er baseret på propaganda.

Jeg håber på fremgang baseret på fakta uden slør og fordrejning.

Du kan håbe og handle nok så meget, men til ingen nytte uden fakta.

Skrevet af Ida Fabrin Nielsen

Håb er essensen af livet. Mange af os kunne ikke engang leve et liv i fred uden at have håb dybt inde i hjertet. Livet er uforudsigeligt, hårdt og til tider ret uudholdeligt. Tingene går ude af vores hænder og uden for vores kontrol, men håbet hjælper os med at fortsætte kampen og forbedrer muligheden for at gøre vores liv bedre. Vi ved, at det er meget svært at finde fred med den indre tro i de mest kritiske tider, men dem, der aldrig forlader håbet, når det faktisk i sidste ende.

Håb giver dig ikke kun styrken til at overvinde en smerte, men det gør også rejsen mod fremtiden lettere.

Håb er nemlig optimisme. Når jeg håber på noget, tænker jeg, at dagens sorg og vanskeligheder snart vil ende. Håbet holder os positive. Hvor der er mennesker, er der håb, men der hvor der burde være håb er mennesket ikke til stede. Klima fylder en del i nyhederne, undervisningen og i dagligdagen. Naturkatastrofer

ødelægger økonomien, samfundet og biodiversiteten i u-landene, men desto mindre også i i-landene.

Den tyske digter Friedrich Schiller skrev i 1797 digtet *Hoffnung*, menneskene taler og drømmer om bedre kommende dage. Verden bliver gammel og bliver atter ung, men mennesket håber stadig på noget bedre.

Hvor er denne tankegang i blandt den unge generation som sætter stort præg på verdenen. Trangen til at være pessimistisk frister mere end trangen til idealisme. Vi skal få den unge generation til at handle og få en tilgang til håb. Som ankeret er et symbol på håb i kristendommen, er i den næste generation symbolet for klimaets håb! Vi skal dog ikke lade os bekymre os om, at nutidens klima er dårligt. Håbet får os til at tro, at fremtidens klima bliver bedre.

Jeg håber at forblive modig, hvis jeg overhovedet nogensinde har været modig.

Hele livet har vi gået med stærke, bløde, rynkede hænder på ryggen, som mens vi er vokset op, selv er blevet mindre. Disse hænder har holdt om os og vejledt os. Men nu, hvor vi færdiggør gymnasiet, handels- eller erhvervsuddannelsen, har hænderne skubbet os fra sig. Disse hænder, som igennem hele vores liv har vejledt os igennem livets og mulighedernes døre

Nu er hænderne væk, og vi går blandt åbne døre, lukkede døre - mange døre. Hvilken dør skal man gå igennem? Og hvad hvis man har en dør, som man ønsker at gå igennem, men ikke ved om man kan?

For første gang står vi på egne ben, og det kræver mod at tage skridtet videre.

Jeg håber, at jeg har modet til at række hånden ud og gå igennem mine døre.

Jeg håber, at når jeg møder en låst dør, går jeg ikke videre til den næste, men bliver og kæmper for at få den op, fordi det er den dør, jeg vil gå igennem.

Jeg håber, at jeg tør gå igennem nye døre, som jeg aldrig har set eller hørt om før.

Jeg håber, at jeg kan bære den byrde, som de vejledende hænder lagde på mine skuldre.

Skrevet af Aida Krintel-Hermansen

Håb er et ønske om noget jeg ikke kan kontrollere, som når jeg febrilsk løber ud ad døren i sidste øjeblik for at nå min bus. Håbet er naivt, men motiverende. Det er håbet, det sætter gang i mine ben og får mig til at løbe. Det er håbet der forhindrer mig i at blive hjemme. Det er håbet, der redder mig ud af mine trygge rammer, og det er håbet, som får mig til at opdage at verden er større, end jeg først troede.

Men håbet kan være skrøbeligt. Det skal ikke have mange slag før det svinder ind. Og når først håbet er væk, er motivationen også.

Men det kan dog genopbygges. Ligesom håbet kunne få slag, kan det også opmuntres, vokse sig stærk og slå dybe rødder.

Snart er det ovre

Åh en skoledag er trættende

Man slæber sine fødder hen ad den kolde jord på vej til skole

Håb er nødvendigt for at komme til timerne

Man sætter sig i de kolde halvtomme rum i første modul

Den anden halvdel af klassen som ikke er dukket op har endnu ikke fået håb

Frikvarter er godt, men ikke brugbart når man bare vil hjem

Først andet modul møder langt størstedelen af de fortabte sjæle op til timen

Stadig i søvnunderskud.

De sidder som dukker med tomme øjne og stirrende blik

Heldigvis er det snart ovre

1.g var for sutter hvor vi suttede

[2.gs](#) stress sidder stadig i huden

3.g er endnu ikke ovre men angsten for SRP kryber ind

Langt over grænsen

Vi er gået over grænsen! Hvornår er nok nok. Selvfølgelig skal der være plads til alle, dem som føler sig anderledes, udenfor samfundet på grund af deres etniske baggrund. Dem som mener der er mere end 2 køn, men er vi ikke gået for vidt når vi begynder at snakke om at matematik er racistisk. Her forleden faldt jeg over et klip fra de amerikanske nyheder, hvor en gruppe stiller sig op på nationalt TV og snakker om at matematik er racistisk, for hvorfor kan $2+2$ ikke give 5, hvorfor er det altid 4? Hvornår stopper det? Hvornår har vi nået vores grænse? Grænsen er nået. Håbet om en ændring falmer fra hvert nyt debateme, der kommer frem om alt det vi kan være og alt vi ikke må være. Derfor håber vi på en fremtid, hvor der er plads til alle. En fremtid, hvor vi har lov til at sige vores mening, en mening der vil blive lyttet til og taget seriøst. Vi håber på en fremtid, hvor vi får lov til at være hvem vi er, uden skæve blikke bliver kastet vores vej. At vores meninger skal tages seriøst begge veje, ja selvfølgelig det er helt fair at vi ikke alle er ens, MEN det er også okay at jeg ikke ser dig på samme måde som jeg ser på alle andre så længe jeg respekterer dig og du mig. Vi håber dermed på en fremtid hvor man er i stand til at se længere end sin egen næsetip og kan sætte sig i andres steder og de valg de selv har truffet.

Jeg håber, at det er det værd.

Jeg håber, at hver gang jeg står op, så er det det værd. Jeg håber, at hver gang jeg sætter mig ind i min bil og kører i skole, så er det det værd. Jeg håber min uddannelse, dannelse og udgang er og bliver det værd. Jeg håber at lære og blive lærd er det værd.

Jeg håber, at mine øjenbryn aldrig bliver tyndere. At mine øjenvipper aldrig falder ud, at mine bumser forsvinder. Jeg håber mine negle kan blive lange og flotte, og udholdende som jeg selv er. Og så håber jeg igen, at mine udseende-håb er det værd, og at det faktisk betyder noget.

Jeg håber, at det er det værd at komme hjem til min mor. Jeg håber at slikspisning og facebookstalking er det værd. At de tårer, vi fælder sammen - både af grin og af sorg - er det værd. At det knytter os, og løser de knuder som før var uløselige. Jeg håber, at det er det værd at åbne op og lukke ind, også selvom det ikke altid nytter at åbne gamle sår.

Jeg håber, at det var det værd for mine forældre. At forlade deres hjem, deres familier, og deres egne håb og drømme. Jeg håber, at jeg kan gøre det det værd for dem. Jeg håber, at det var det værd for dem at ofre noget for nogen, de ikke engang kendte. Og jeg håber, at det bliver det værd for mig.

Jeg håber, at dem der knuser vores hjerter, synes, det er det værd. Jeg håber, at det er det værd at finde dem selv frem for at elske os. Jeg håber, at de en dag mærker smerten fordoblet, men jeg håber, at de også aldrig mærker den. Jeg håber, at der er en fremtid for os, uden den smerte. Den kommer nok ikke til at forsvinde, men jeg håber, at den en dag bliver dulmet nok til, at det er det værd at leve videre med den. Og jeg håber, at vi kan finde værdi i den smerte, som bliver os forvoldt.

Jeg håber, at det er det værd at dø. Og jeg håber det er det værd at leve. Jeg håber det er det værd at gå, at grine, at danse, at løbe og endda at græde. Jeg håber, at de banale ting er det værd, og jeg håber det er det værd, at få noget godt ud af at håbe.

Skrevet af Jasmin Domdal Elstrøm og Martha Maria Gala

Kære alle sammen

I dag vil jeg gerne dele nogle tanker med jer om et af de mest kraftfulde og transformative begreber, vi som mennesker har adgang til - håbet. Håbet er som en stjerne på nattehimmelen, der lyser selv de mørkeste nætter og guider os gennem livets udfordrende rejse.

I vores hverdag møder vi alle udfordringer, nogle større end andre. Nogle gange kan livet føles som en stormfuld havrejse, og det er i disse øjeblikke, at håbet træder frem som en uundværlig følgesvend.

Håbet er ikke blot en naiv optimisme eller en blind tro på, at alt altid vil være godt. Det er derimod en kraft, der giver os modet til at konfrontere vores største frygt og modgang. Det er evnen til at se ud over nuværende omstændigheder og tro på, at der er lys for enden af tunnelen.

Vi lever i en verden, der ofte synes fyldt med udfordringer, fra personlige kriser til globale problemer. Men det er netop i disse mørke øjeblikke, at håbet kan vise os vejen. Håbet er ikke blindt for virkeligheden, men det nægter at lade virkeligheden definere vores fremtid.

Håbet er en kraft, der forener os som mennesker. I vores fælles stræben efter en bedre fremtid og vores ønske om at skabe et meningsfuldt liv for os selv og dem omkring os, deler vi håbet som en universel tråd, der forbinder vores hjerter.

I dag vil jeg opfordre alle til at omfavne håbet som en aktiv handling. Lad det være drivkraften bag vores handlinger, vores drømme og vores stræben. Lad håbet inspirere os til at løfte hinanden op, støtte hinanden gennem vanskelige tider og se muligheder, hvor andre kun ser udfordringer.

Husk, at håbet ikke er en passiv tilstand. Det kræver handling, tro og mod. Det er den gnist, der tænder ilden inden i os og giver os styrken til at stå fast, når stormene raser omkring os.

Lad os også huske på, at håbet er smitsomt. Når vi deler vores håb med andre, når vi står sammen og skaber fællesskaber baseret på håb og gensidig støtte, kan vi opnå utrolige resultater.

I dag vil jeg opfordre os alle til at være bærere af håbet. Lad os inspirere hinanden, støtte hinanden og sammen skabe en verden, hvor håbet ikke blot er en undtagelse, men en regel. En verden, hvor vi, ved at holde fast i håbet, kan overvinde selv de mest tilsyneladende uovervindelige udfordringer og på den måde gøre verden bedre for os alle.

Skrevet af Djamilla Kronborg Jørgensen

Kære NN

Jeg skriver dette, da jeg håber at jeg bliver en ny person. Jeg søger efter viden, ny viden som kan give mig håb. Men hvad er håb? Jeg er personlig en religiøs person. Min religion giver mig håb, håb for at blive en bedre person. Håb for at når jeg vågner op får jeg en chance igen.

Jeg er ikke tilfreds med mig selv. Dage bliver til uger, uger bliver til måneder og måneder bliver til år. Tiden løber væk. Væk fra mig. Jeg kan ikke følge med. Men hvad kan jeg gøre for at følge med? Hvis jeg giver mig selv mere tid, kan jeg måske finde mig selv igen. Finde håbet. Dog bliver jeg konstant ved med at spilde min tid. Tid på at scroll, tid på at lave alt muligt anden, der ikke giver mig en tilfredsstillelse med mig selv. Nu er det nok... jeg må give slip på det som gør mig ondt og tage fat på det som giver mig håb.

Hvordan får jeg håb?

Håb får jeg først når jeg har fundet fred i mig selv

Så jeg må finde mig selv

Finde mig selv i denne verden fyldt med lidelser

Er der plads? Hvordan skal jeg finde min plads?

Men så igen dør vi alle på et tidspunkt, ingen vil huske mig, så hvad er meningen ved at finde sin plads i denne verden?

Kære alle,

Vi samles i dag for at reflektere over den dybt smertefulde konflikt i Palæstina, en konflikt, der har kostet utallige uskyldige børn deres liv. Hver dag mister disse børn, disse håbefulde sjæle, deres liv i et virvar af uforståelige konflikter og magtkampe. Bag hver statistik gemmer sig en tragedie, et tab af uskyld og fremtidshåb. Børn, der skulle have levet et liv fyldt med kærlighed, leg og uddannelse, bliver i stedet ofre for en konflikt, de ikke har bedt om. Det er hjerteskrærende at tænke på, at mange af dem aldrig vil opleve den fred og stabilitet, som ethvert barn fortjener. Men midt i denne mørke virkelighed ønsker jeg at dele et håb. Håbet om en fremtid, hvor børn i Palæstina kan vokse op uden frygt, hvor de kan drømme og forfølge deres mål uden hindringer. Vi må samles som en global familie og arbejde mod en retfærdig og varig løsning, der giver disse børn mulighed for at opbygge en bedre fremtid. Lad os forestille os en tid, hvor Palæstinensiske og Israelske børn kan lege side om side uden frygt, hvor de deler drømme om fred og forståelse. Lad os håbe på en tid, hvor deres rettigheder og værdighed respekteres, og hvor konflikter løses gennem dialog og forhandling i stedet for vold.

Et håb for et frit Palæstina

Tak, fordi I er samlet her i dag for at dele et øjeblik af håb og solidaritet. Vi står her sammen i troen på, at en dag vil freden blomstre over Palæstina, og at folkene i regionen vil leve side om side i harmoni og forståelse.

Palæstina har længe været præget af konflikt og lidelse, men i dag ønsker vi at fokusere på håbet. Håbet om en fremtid, hvor børnene i Gaza, Vestbredden og øvrige områder kan vokse op uden frygt og vold. Håbet om et retfærdigt og varigt fredsfrøstød, der vil bringe forsoning og stabilitet til denne smukke region.

Vi kan ikke ignorere de udfordringer, der eksisterer, men vi skal også nære troen på, at dialog og forhandling er vejen frem. Det kræver mod og viljestyrke at overvinde årtiers konflikter, men historien har vist, at fred er mulig, når mennesker forenes om en fælles vision.

Lad os minde hinanden om, at enhver lille handling af forståelse og kærlighed kan bidrage til at bryde den onde cirkel af vold.

Lad os håbe på, at vores børn og børnebørn kan vokse op i en verden, hvor Palæstina og dets naboer kan dele ressourcer, kultur og venskab. Lad os arbejde sammen, ikke kun for vores generation, men for dem, der vil komme efter os.

Tak, fordi I deler dette øjeblik af håb med mig. Lad os sammen forpligte os til at arbejde for en fredelig og retfærdig fremtid for Palæstina.

Kære gæster og håbefulde medborger

I dag samles vi for at tale om noget så magtfuldt og smukt som håb. Håb er en kraft, der bærer os gennem de mørkeste tider og giver os lys på vores vej, selv de sværeste øjeblikke. Det er som solens stråler, der trænger igennem skyerne efter en hård nat, og det giver os styrke til at fortsætte, når alt virker håbløst.

Vi står i dag på et tidspunkt i historien, hvor håb er noget af det mest afgørende nogensinde. Verden står over for udfordringer på mange fronter, udfordringer, der kan virke overvældende og næsten uovervindelige. Men netop i disse tider er håbet det, som giver os mulighed og lys.

Håb handler ikke kun om at ønske eller vente på bedre tider, det handler også om handling. Det handler om at stå sammen, om at arbejde for forandring og om at skabe en bedre fremtid, ikke kun for os selv, men også for andre.

Selv når vi står over for svære udfordringer, så lad os aldrig miste håbet. Lad os bruge det som vores energi til at skabe en verden fyldt med venlighed, retfærdighed og fred. Lad os holde fast i troen på, at sammen kan vi overvinde enhver forhindring og skabe en lysere fremtid for alle.

Noget jeg håber på, er en god fremtid, men ikke bare for mig selv også for alle andre. Jeg håber vi kan komme til at leve i en forandret verden hvor der er fred og hvor alt handling ikke behøver at komme fra et problem. Jeg håber den fremtidige generation kan komme til at leve i fred og i harmoni.

Så lad os stå sammen, stærkere end nogensinde før, og lad os sprede håbet i vores fællesskaber, vores nationer og vores verden. Lad os handle med hjertet fyldt af håb, for i håbet finder vi styrken til at skabe mirakler og forme vores skæbner.

Håb er godt
Håb er trygt
Håb giver tro
Håb skal blive til handling

Handling bliver til virkelighed
Virkelighed er forandringer
Forandringer er klimaet
Klimaet skal bevares

Håb er en tankegang
Håb er skabelsen af noget nyt
Håb er forventningen om forandring
Håb er er tillid til fremtiden

Fremtiden kræver handling
Fremtiden kræver mod
Fremtiden kræver belysning
Fremtiden kræver håb

Fremtiden giver HÅB

Skrevet af Fie Nikoline Salling og Emma Mygind Nygaard

Håb rap:

Lad os høre jer gi et råb
For jeres håb!

I livets smedje
Hvor drømme smedes
Håbet er værktøjet
Der aldrig slides

Fred er vores ønske
Lad nu værd med at pynske
Vi ser jer godt
Kom ud af jeres grot

Skrevet af Stine og Signe

I Chelseas blå nuance

Giver mig tryghed som en bamse
Håbet om aldrig at bremse
Lad det smukke spil flyde som en remse

Lad os sammen vise de andre
At vi evigt mod sejren vil vandre
At vi aldrig vil stoppe
Kun de andre mobbe

Så smukt de andre bliver blinde
Den eneste mulighed, at vinde

Chelsea giver mit hjerte evigt brand
Lad os sammen bryde ud i sang
For Chelsea er i evig fremgang

Håbet på et godt liv er at gøre sin familie stolt, at gøre de ting, man drømmer om, at klimaet bliver bedre så når man får børn, at de også kan se sne, at man får en god fremtid og karriere, det man føler for, at følge sin families spor, og at have det godt.

Jeg finder håbet i min tro, og håbet giver mig ro. Håbet er en længsel, der driver mig til at gøre det, jeg er skabt til at gøre. Håbet er et lys, når stormen raser og en trøst, når alt ser håbløst ud. Håbet er et så kort og konkret begreb, at det næsten bliver håndgribeligt.

Jeg finder håbet hos mine venner, der støtter mig, når jeg føler mig håbløst uduelig. Et håb om at jeg lever til et større formål og kan bidrage til den verden vi lever i. I den verden, der nu står foran en håbløs fremtid.

Mest af alt håber jeg på at komme i himlen.

Skrevet af Christiane Kloster Keseler

Håb. Håb er mange forskellige ting. Det er en individuel rejse, som vi alle bevæger os på igennem hele livet. Det er en rejse, hvor vi alle sammen har forskellige destinationer. Vi oplever alle håb på forskellige måder. Vi oplever det i vores hverdag. Vi håber, når vi står op om morgenen. Vi håber, når vi er på arbejde eller i skole. Alle mennesker håber på forskellige ting. Vi har alle sammen forskellige mål og ønsker i livet. Nogle håber

for at få bedre karakterer og for at blive bedre til deres arbejde, mens andre håber på, at der er en grønnere fremtid for deres børn. Det er vigtigt, vi håber. Uden håb er vi ikke mennesker. Uden håb er vi kun slaver til en forfærdelig verden. Vi har brug for håb for at kunne være menneskelige, og for at få en bedre fremtid, og sådan vi kan inspirere vores børn.

Hope

When I was stuck, who was there?
Crying with nothing to spare.

In the darkest night, a spark does gleam,
Hope whispers softly, like a cherished dream.
Through trials and tears, it gently weaves,
A tapestry of light, the heart believes.
With every sunrise, a promise anew,
Hope blooms like flowers, with morning dew.
In the quiet moments, when all seems lost,
Hope's resilient spirit bears the cost.
A beacon in shadows, a lifeline so true,
Hope carries us forward, our strength to renew.
In the dance of life, a melody to cope,
For in every heartbeat, there echoes hope.

Skrevet af Sahra og Summer

Håbet, håb er et ord der kan have stor betydning, men hvilken betydning har den for dig?

Håb kan være håbet om fred, om fællesskab, om gode tider, om en udvej i de svære tider og meget mere. Håb er et ord der dækker over noget bredt, som man kan have svært ved at forholde sig til.

Vi håber for en fremtid, der er så lys som den klareste stjerne på nattehimmelen. Vi håber at vi alle kan leve sammen i harmoni, for at opnå dette er der brug for optimisme, realitet, og vigtigst af alt håb. Vi håber at vi alle kan håbe sammen, og udvise glæde til alle, endda vores fjender. Vi håber på næstekærlighed, for uden næstekærlighed ser fremtiden meget dystert ud. Vi har behov for at håbe, for håbet kan føre til handlinger, så vores ønsker kan opnås.

Nogle rækker til religion, mens andre rækker til klimaændringerne. For håbet kan være en flugt fra realiteten om hvad der foregår i vores verden, men mens alt det dårlige sker i vores verden, skal vi huske at fokusere på alt det gode. Om det så er realitet eller et håb om bedre tider, skal vi holde fast i håbet.

Vi håber at vi kan stå sammen om at gøre håbet til realitet, og sammen skabe en verden hvor vores behov for en bedre fremtid bliver opfyldt.

Skrevet af Maja, Asta og Maya

Håbet for ungdommen

Vi har mange håb for fremtiden. Især for fremtidens unge. Mange oplever i dag et forventningspres og en angst for, hvad andre mener om en personligt. Denne angst kender vi også personligt, og vi håber derfor på, at vi sammen kan opnå en tilstand i samfundet, hvor alt ikke går ud på at dømmes hinanden, ud fra forskelligheder. Det burde være muligt at kunne opnå... så længe vi alle tager det til os, og er bevidste om hvilke konsekvenser dømmende blikke og kommentarer kan skabe for vores medmennesker. Hvis dette kan lade sig gøre, hvilket vi håber og tror på det kan, er det muligt at opnå et samfund, hvor alle kan føle sig trygge med hinanden og opleve glæden i hinandens selskab.

Håb når man mister

Livet er hårdt, og man håber at livet vil være god ved en når man vokser op. Nogle gange sender gud, en "engel", en sjæl som er den reneste, som mennesker ikke kan leve op til. Ved mig der var det en hund, der var mit håb, nogle tænker sikkert, "Det er løgn en hund kan ikke betyde så meget for en", men der har jeg bare at sige det kan den. Jeg vil sige at dens sjæl og eksistens har været med til at forholde mit håb, om at alt er godt, om at den er her for at skabe et godt miljø for en. Den hjalp mig igennem så meget i livet, men tiden var inde til at sjælen skulle tilbage til gud, og jeg blev sønderknust, der mistede jeg alt mit håb. Den var min byggesten, den dømte aldrig og var der bare for at jeg skulle have det godt. Håb er jo forskelligt for mange, men mig der var håb at have en ved min side, som bare var der for min skyld og kunne lede mig til lyset. Men nu er lyset blevet slukket, jeg så lyset så klart i de år den var der og kunne se lyset falme igennem årene, jeg var rædselsslagen fordi hvad skal jeg gøre når den er væk. Jeg ser intet håb mere, men leder efter det. Nu er det eneste håb jeg har at ingen skal igennem den sorg jeg har været igennem, fordi det er så hjerteskrærende. Men jeg ved at alt har en ende, så mit håb er ikke til stor nytte, men jeg ved at jeg kan relatere til det når det sker for andre, når man mister sin tilknytning til livet. Håb er hårdt at finde igen når man har mistet, den reneste sjæl der findes.

Kære alle sammen,

Jeg vil snakke om håb, da det betyder meget for, hvor vi mennesker står den dag i dag.

Håb er en følelse, der har kraften til at inspirere, motivere og holde os gående, selv når tingene ser vanskelige ud, og alting føles håbløst.

Håb er som en lysstråle i mørket, der guider os gennem udfordringer og giver os styrke til at fortsætte.

Håb er en følelse vi alle burde gå rundt med eller en følelse vi alle burde have tænkt på, det er noget som alle mennesker kan relatere til, uanset baggrund eller situation.

Det er en tro på, at fremtiden kan blive bedre, at der er muligheder for forandring hos os alle, de unge og de gamle. Håb er også en drivkraft bag handling - når vi håber, søger vi ofte løsninger, arbejder hårdt og tror på vores evne til at påvirke vores egen skæbne - vi alle handler for at se en ændring.

I livets svære øjeblikke er håb ofte det, der holder os oppe. Det er en overbevisning inde i os selv, som handler om at, selvom dagene kan være mørke, vil solen igen skinne. Håb er en kilde til modstandskraft, der hjælper os med at overvinde modgang og lære af vores erfaringer, og vores dumheder. Samtidig er det vigtigt at forstå, at håb ikke er passivt, ELLER nemt. Det kræver handling og engagement. For at opretholde håb skal vi tage skridt i retning af vores mål, søge støtte fra andre og tro på vores egne evner.

Håb er en kraft, der udelukkende trives i fællesskab, og når vi deler vores håb med andre, kan det skabe en bølge af positivitet og inspiration!

I verden er der utallige eksempler på, hvordan håb har ført til forandring. Mennesker, der har troet på en bedre fremtid, har rejst sig mod uretfærdighed, har arbejdet for at helbrede sygdomme, har skabt kunst og videnskab, der har beriget vores liv.

Håb er en drivkraft bag fremskridt og en kilde til lys i selv de mest udfordrende tider. Så lad os huske på betydningen af håb og værdsæt det kraft. Lad os have håbet i vores hjerter, dele det med andre og arbejde sammen mod en fremtid, der er præget af optimisme og forandringer

Håb er en sjov ting. Mange har håb, men hvad er håb uden handling? Hvad er håb uden en logisk tankegang? Er dette håb overhovedet muligt med de ressourcer og de forskellige politiske tankegange der er rundt omkring i verdenen? Man kan se pariseraftalen som et tegn på håb. Nu har alle de fine politikere skrevet under på en aftale, men hvad hjælper det hvis den ikke bliver gennemført. Eller ingen af de tiltag der bliver "lovet", ikke bliver indført. Det er ikke håb, det er løgn. Løgn over for folket så der ikke kommer panik iblandt os. Det er at sætte sløret foran vores øjne, og få det til at ligne at der bliver gjort noget. Men der skal mere handling til fra alles sider, alle skal individuelt gøre mere, og det er svært at få indført uden tvang, men med tvang kommer der modstand, med tvang kommer der færre stemmer og det kan vi jo ikke have.

Så der ville altid være en forhindring. Den er svær at fjerne, for alle skal jo også tænke på dem selv og den situation de står i. Det kan godt være der er nogle der står og råber højt om forskellige ting, såsom at spise mindre kød, eller bruge mindre vand, og hvad man nu ellers kan gøre for klimaet. Men hvis det er det folk, har mulighed for, og hvis det folk er nødt til at gøre for at kunne leve deres eget liv i velbehag, uden interne konflikter i familien, og for at gøre det bedste for sine børn, her og nu, og da Kina, og andre lande ikke lige foreløbigt har tænkt sig at sætte farten ned. Da der stadig ville blive solgt olie og kul, til brug af energi. Så er det også svært at få håb. For der er egentlig ikke noget håb forude uden mere handling. Der skal nogle gange også handling til håb, og omvendt. Men der kan aldrig være det ene. Uden det andet.

Håb. Hvad er det? Hvad bruger vi det til? Hvad gør det ved os?

Håb er troen, tilliden og ønsket om at noget glædeligt vil indtræffe i fremtiden. Man kan sige at håb er som solen der bryder fri af skyerne på en regnfuld dag, som skinner og varmer alt i dens rækkevidde. Håb kan være lyset i de mørke tider. Håbet er dét, der rejser os op, når livet sparker os ned. Håb er en drivkraft, der får os til at tro på, at selv i det mest forvirrende kaos er der altid en vej fremad. Håbet er ikke bare en følelse; det er en handling. Det er den beslutning om at tro på, at fremtiden kan være bedre, og at vores handlinger i dag kan påvirke den positivt. Det er som en lille flamme, der kan tænde en stor ild af forandring.

Når vi deler håbet med andre, skaber vi et fællesskab af styrke. Det er som om, at håbet er den lim, der binder os sammen, uanset hvor forskellige vores baggrunde og oplevelser måtte være. At dele håb er at anerkende, at vi alle går gennem vores kampe, men at vi ikke behøver at gøre det alene.

Selv i de mørkeste øjeblikke er der altid et lyspunkt af håb. Man bør bære dette håb som en gave til sig selv og dele det med dem omkring en. Når vi deler håbet med andre, bliver det som en positiv bølge, der spreder sig gennem vores fællesskaber. Det skaber en kæde af inspiration, hvor hver person, der modtager håbet, har potentiale til at videregive det til andre. På den måde bliver håbet ikke blot en personlig følelse, men en kollektiv styrke, der kan ændre hele samfund.

Når vi deler håbet, åbner vi også dørene for empati. Det lærer os at forstå, at bag hvert ansigt er der en historie, et liv og en kamp. Det hjælper os med at træde ind i andres sko og styrker båndene mellem os som mennesker. Håb er som en universel sprog, der bringer os tættere sammen på tværs af alle forskelligheder.

Hvad definerer vi som håb? Er håb en ting vi blot håber på kommer til at ske, eller er det noget som vi rent faktisk regner med, kommer til at ske? For mange er håbet et ord der bliver brugt meget i hverdagen: "Jeg håber virkelig det her går godt!", "Jeg håber på godt vejr", men hvor mange fremtidige håb tør vi sætte! For mig er håb en fremdriftskraft! Ved at håbe på noget, som lige umiddelbart måske ikke ser så realistisk ud, tør jeg stræbe mere efter målet. Ved at sige *jeg håber* på en god uddannelse, giver det motivation til at komme tættere på målet, og måske endda nå det! Ved at sætte håb og dermed også indirekte mål i livet, har vi noget vi kan stræbe efter! Forskellen på håb og mål er dog stort! Et mål tør man ikke sætte for højt, da det er et nederlag hvis man ikke når det, men med håb er det anderledes. Når vi håber på noget, tør vi sætte baren højt, fordi hvis ikke vi nåede det vi håbede, var det jo trods alt *bare* noget vi håbede på! Men når vi enten målet eller håbet, får den samme tilfredsstillelse og glæde!

For mig har håbet altså en stor betydning, det giver mig glæde og motivation til at stræbe efter et mål, uden at skulle føle et masse nederlag! Men så kan man jo vende den og spørge "er håb altid nok?" " Giver håb ikke en udvej til *ikke* at nå målet?" Der vil jeg sige, at ja, den giver helt klart en udvej og håb er derfor ikke altid nok, men et godt sted at starte! Hvis man for eksempel siger til en alkoholiker eller stofmisbruger "prøv at håbe på at du kan stoppe", kan vi jo alle se, at det ikke er nok! Håb er altså et godt sted at starte, og et godt sted at finde motivation og glæde, uden at føle et bestemt pres hele tiden, men håb alene, er ikke nok.

Håbet ser tit ud som et frø på vej op igennem asfalten. Nogle gange ser det helt håbløst ud, andre gange kan man se lyset. Hvis man sammenligner ungdommen med frøet, ville der være nogen der bryder op gennem asfalten. Samtidigt ville der være de personer der aldrig bryder op til lyset. Jeg håber på at der ville være nogen voksne men også unge der ville hjælpe de unge som har svært ved at bryde op gennem asfalten og finde deres vej i livet.

Jeg håber på at de unge der har det svært ved at fungere i et fællesskab, kan finde hinanden og noget de har tilfælles. Men også de unge der har succes, hvor livet bare køre på skinner som et tog. Jeg håber også at de ville stoppe op og hjælpe så de kan få flere med op at køre på deres tog. Sammen er man stærkere og jeg tror det er vigtigt at huske på at små ting også gør en forskel i hverdagen. Giver man et kompliment til vennen på gangen eller bare smiler og siger hej. Det gør en stor forskel for rigtig mange.

Derfor er det vigtigt store som små at have håb og noget at se frem til. Derfor håber jeg at hverdagen for unge der har det svært bliver nemmere og at alle kan være med til at skabe en forskel. Så de forhåbentligt vil vokse sig store nok til at finde deres vej op gennem asfalten.

I livets labyrint, hvor vi alle navigerer gennem komplekse stier, er der noget, en kraft, der vækker en gnist selv i de dybeste mørke af vores dage. Vi står over for prøvelser, udfordringer og ukendte terræner, men midt i alt dette tårner håbet op som en bjælke af lys.

Hvad er det ved håbet, der gør det uundværligt? Det er som et stille melodius i baggrunden, der minder os om, at selv når tonerne er dystre, er der altid en anden akkord at spille.

Når skyerne hænger lavt, og regnen falder tungt, er håbet som en paraply, der beskytter os mod livets storme. Det er den indre overbevisning om, at selv i regnvej er der altid en solnedgang et sted i horisonten.

Håbet er ikke kun en pauseknap for vores bekymringer; det er brændstoffet, der driver os fremad. Det er som vinden under vores vinger, der løfter os over livets bakker og dale.

Når vi deler håbet med hinanden, opstår der en kollektiv styrke, en bølge af positivitet, der ruller gennem vores fællesskab. Det er som at passere en lommelygte fra hånd til hånd, hver stråle, en påmindelse om, at mørket ikke er det eneste, der eksisterer.

Lad os værne om håbet som en skat, pleje det som en sjælden blomst, der blomstrer i selv de hårdeste omstændigheder. Det er i vores fælles engagement i at bevare denne gnist, at vi skaber en verden, hvor håbet er ikke blot en mulighed, men en uomgængelig realitet.

Må håbet være din rejseledsager, din stille fortrolige, og lad os sammen skabe en symfoni, hvor hver tone bærer et løfte om en lysere fremtid.
Tak.

Jeg håber, du håber, vi håber. Men er det nok?

Prøv lige at kig omkring jer selv. Kloden er jo på en slags rutsjebanetur, og lige nu er det ikke bare for sjov. Hvis vi alle sammen ikke gør noget nu, så bliver det kastet videre til vores generation og måske endda vores børns generation. Kloden til den tid er måske næste ødelagt af alt det vi ikke rettede op på i tide.

Derfor skal og burde vi tage handling nu og her. Også selvom vi ikke kan se forandring lige nu, og så tænker vi unge mennesker at: "så det jo også ligemeget, det jo ikke ud over mig, lige nu"

Nej, men det gør det senere! Og der bliver det sværere at tage hånd om tingene, når de først er gået galt.

Vi har al den teknologi og viden, vi skal bruge. Så hvorfor hænger vi i bremsen? Vi skal satse på grøn energi, bevare vores skove og generelt bare droppe den der "brug og smid væk"-mentalitet. Så lad os starte småt, lad os lave genbrugelige poser til vores mad og affald, i stedet for at give 3 ruller med poser vi kan smide mad i, hvor det så bliver smidt ud efter. Politikerne skal tage nogle flere og præcise beslutninger, firmaerne skal skrue ned for udledningen, og vi skal alle sammen råbe op omkring det!

Dog synes jeg alligevel at tingene bliver smidt en del ud på os unge, at VI skal gøre noget, og det er VORES fremtid. Ja, det er vores fremtid og vores klode, men det er også JERES fremtid og JERES klode.

I bor her sikker også, mange af jer, på det tidspunkt som når vi gør. Derfor skal den ikke bare kastes på os, i skal selv være helt 100% med på den.

Vi skylder det ikke kun os selv, men også dem, der kommer efter os!

Jeg vil gerne tale om noget, vi alle kan relatere til - Ideen om at vi skal have færre lektier og afleveringer. Ideen om at vores skoleliv ikke skal være en konstant kamp med opgaver, men mere en balance mellem skolearbejde og liv. Et håb om, at vi kan prioritere kvalitet over kvantitet i vores lektier og afleveringer.

Vi kender alle til det stress og pres, der kan opstå fra alt for mange lektier og afleveringer. Det føles som om, vi kæmper med en uendelig mængde opgaver, og frygten for at fejle dem alle kan være overvældende. Derfor er det vigtigt at tale om at give mere tid til eftertanke, fordybelse og personlig udvikling. Når jeg siger "færre lektier og afleveringer," mener jeg ikke at sænke standarderne eller undervurdere vigtigheden af uddannelse. Tværtimod handler det om at skabe et læringsmiljø, der fremmer dyb forståelse og kreativ tænkning frem for simpel indtagelse af information fra undervisning. Jeg ønsker et system, der opmuntrer til nysgerrighed og udforskning. Ved at reducere fokus på kvantitet åbner vi op for mere kvalitet. Os studerende vil have mulighed for at engagere os mere i de emner, vi er passionerede omkring, og dykke dybere ned i stoffet uden frygten for at løbe tør for tid. Det vil ikke kun styrke forståelsen, men også fremme en positiv tilgang til læring og arbejde. Derudover vil færre lektier og afleveringer give flere, langt mere tid til andre vigtige ting i livet. Tid til at dyrke interesser, opbygge relationer og tage hånd over vores mentale og fysiske sundhed. Vi er alle mennesker. Det handler om at finde en balance, der tillader os at være mennesker med forskellige interesser og behov.

I mit ønske om færre lektier og afleveringer bør vi ikke kun appellere til undervisere, men også tage et kig på vores egne prioriteter. Vi skal erkende vigtigheden af at finde en balance, der virker for os som individer og som samfund. Dette er ikke kun et ønske om mindre stress, men en opfordring til en dybere og mere meningsfuld uddannelse, hvor kvaliteten højnes.

Jeg har set en gletsjer. Eller rettere, jeg har set hvad der engang var en gletsjer. I dag munder den ud i en stor sø med isklumper der langsomt svinder hen. Jeg håber på en fremtid med gletsjere. Da jeg var yngre så jeg Tv-programmer med hvide næsehorn og syntes de var så flotte. Jeg håber på en fremtid med hvide næsehorn. Jeg så "Rio" og var betaget af alle macaw fuglene i flotte farver. Jeg håber på en fremtid med macaws. Jeg håber på en verden hvor de næste generationer kan opleve vild natur og få glæde af de mange dyr der lever på jorden. Jeg håber på en verden hvor de næste generationer ikke vokser op mellem fabrikker, skyskrabere og diverse grå bygninger. Jeg håber de kan vokse op uden frygt for diverse naturkatastrofer.

Jeg håber vi kan fortsætte med at leve på denne jord uden at brænde den ned.

Håb giver en gnist, der sætter vores vilje i brand og motiverer os til at nå ud over vores grænser. Håbet giver os styrken til at forblive fast og driver os fremad, når vi står over for skræmmende opgaver. For hver forhindring vi overvinder, bliver vores håb kun stærkere. Det er håbet, der holder vores forhåbninger brændende. Min ambition er at afslutte min ungdomsuddannelse og blive student. Gymnasiet har udfordret os til at tænke kritisk, arbejde sammen og forfølge vores passioner. Den første dag gik vi nervøst ind i hallerne, fyldt med forventning og måske en snert af angst. Vi kom med forhåbninger og drømme for fremtiden. Selvom gymnasiet har givet os faglig viden, har det også formet os til bedre individer.

Hvad skal man håbe på når man ikke mener der er noget at håbe på. Det kan være svært at håbe på noget i mørke tider. Men vi har brug for håbet, for håbet skaber fremdrift og uden fremdrift, kommer vi ingen vegne.

Vi skal være bedre til at fokusere på de lyse tider og ikke alt det dårlige i verden. For ellers vil vi aldrig komme nogle steder i livet. Vi har brug for forbilleder der inspirerer os og giver os håb om at hvis de kan, kan vi også.

Vi har behov for forbilleder der kan vejlede os igennem svære tider i vores liv. De skal guide os og give os blod på tanden for at vi så kan skabe håbe og lade drømme gå i opfyldelse. Det kan både være en verdenskendt person, eller et nært familiemedlem. Vi har bare behov for nogen der giver os håb og viser vejen, når vi ikke selv kan finde den.

Så selv i den mørkeste tunnel, vil der være lys for enden. Så selv når vi synes, der ikke er noget at håbe på, må vi huske, at håbet er der et sted. Lad os fokusere på det positive, og lad os blive inspireret af andre mennesker og deres håb og succes.

Hvad er håb? For mig er håb en tillidsfuld forventning til noget positivt i fremtiden, både stort og småt. Jeg håber på verdensfred. Jeg håber at hungersnød stopper. Jeg håber at klimakrisen bliver løst. Men først og fremmest håber jeg på, at ungdommen vil lære at være tilfreds med deres egen krop. Alt for mange unge går med negative tanker om deres egen krop. Især piger! De bliver påvirket af sociale medier og hvordan pigerne derpå fremstår smukke og nærmest helt perfekte. Disse skønhedsidealiser stjæler fokuset fra hvordan det egentlig er i virkeligheden. For hvorfor er det egentlig vigtigt at ligne en model? Hvad kan man bruge andres anerkendelse af ens skønhed til? Absolut intet! Det er din intelligens, indsats og drømme, der fører dig frem i livet. Dette er det væsentlige og derfor også dette som de unge burde fokusere på.

Jeg håber på tørvejr. Jeg håber på varm kakao når jeg kommer hjem. Jeg håber på en god nats søvn. Men først og fremmest håber jeg, at mine forældre er stolte af mig. For hvad betyder mere end ens families anerkendelse og accept? For mig fylder dette en del. Men hvad skal der til for at mine forældre er stolte? Er de ikke stolte, hvis jeg bare er mig selv, uanset om jeg ender op som skraldemand eller kirurg? For hvad er stolthed egentlig? Stolthed er glæden over en bedrift eller formåen. Har man ikke som forældre stolthed over sit barn uanset hvor store eller små bedrifter barnet har nået. Er det ikke det ansvar og de følelser, der følger med, når man bliver forældre. Jeg burde derfor ikke håbe på at mine forældre er stolte, men det burde være en selvfølge.

Jeg håber på verdensfred. Jeg håber på tørvejr. Jeg håber på stort og småt, men det vigtigste er, at jeg har håb.

I dag står jeg med et hjerte fuld af håb og en vision for vores verden. I en tid, hvor udfordringerne synes uendelige, tror jeg på, at vores fælles drømme og handlinger kan forme en fremtid, der overskrider vores nuværende forventninger.

Mit håb for verden hviler på troen på menneskets evne til at forandre, forbedre og forenkle. Vi står over for komplekse udfordringer som klimaforandringer, ulighed og sociale uretfærdigheder. Men i disse udfordringer ser jeg også muligheder for at samles som en global familie og skabe bæredygtige løsninger.

Jeg håber på en verden, hvor vi omfavner mangfoldigheden som vores største styrke. Vi skal værdsætte forskelligheder i kultur, baggrund og tro og forstå, at det er netop denne mangfoldighed, der beriger vores liv og beriger vores samfund. Lad os bygge broer i stedet for mure, og lad kærlighed og respekt være vores fælles sprog.

Mit håb strækker sig også til vores jord. Vi har kun én planet, og vi er vogtere af dens skønhed og ressourcer. Jeg håber på en verden, hvor vi alle aktivt bidrager til at bevare og genoprette vores miljø. Lad os reducere vores aftryk, genanvende, og fremme bæredygtige teknologier, så vores børn og børnebørn kan arve en sund og blomstrende planet.

Desuden håber jeg på en verden, hvor retfærdighed og lighed er fundamentet for vores samfund. Lad os arbejde sammen for at fjerne de barrierer, der forhindrer mennesker i at realisere deres fulde potentiale. Lad os stræbe efter et samfund, hvor alle har adgang til uddannelse, sundhed og muligheder, uanset hvem de er eller hvor de kommer fra.

Dagen i dag står vi ved et afgørende øjeblik i historien. Lad os bruge vores kollektive styrke til at skabe den verden, vi ønsker at efterlade til kommende generationer. Lad os vælge håb over frygt, samarbejde over konflikt, og kærlighed over had.

Altid husk, at vores håb skal lyse vejen frem, og vores handlinger forme en bedre fremtid for os alle.

Hvad skal der til for at ting ændrer sig? Jeg ser frem til at leve i en verden hvor tingene kan ændre sig på baggrund af moral og medfølelse i stedet for økonomi og industri. Jeg ser frem til at leve i en verden hvor diplomati og ræsonnement taler højere end stål. En verden hvor grobunden for radikalisering og ekstremisme ikke længere består af had og foragt. Hvem gavner det at verden brænder? Jeg ser frem til at se den Israelsk-Arabiske konflikt løse sig. En konflikt der bunder i den menneskelige natur og dennes mangler. En krig hvor moralens mørkeste fald-grupper ser dagens lys og fremvises til os andre så vi kan spejle os i dem. Det som er så fristende at kalde monstrøsitet for at fralægge os den bekendelighed der ligger i krigens scener, er i virkeligheden mere naturligt end folkekøkkener og velgørenhed. En konflikt der derfor kun kan løses ved at være overmenneskelige, engle-lignende, hævet over begreber som hævngherrighed, blind vrede, og foragt og fordomme. Jeg ser frem til en verden hvor vi for længst har indset at de sidste 75 år har været spildt på at finde ud af hvis skyld det var. En verden hvor vi for længst har forstået at det eneste vi har opnået, er mere islamofobi og mere antisemitisme. En verden der forstår at vi kun opnår en bredere polarisering, som gør en løsning mere uopnåelig og dermed gør vores skuldre tungere.

Jeg håber på at vi snart finder ud af hvordan vi overvinder vores menneskelighed.

Jeg håber, at biblen vil have mindre indflydelse på fremtidens Danmark. Biblens historier skabte håb i en tid, hvor folket havde brug for det og i dag skaber den stadig håb for individer og i fællesskaber, men den er også med til at begrænse håbet for fremtiden.

Tro, håb og kærlighed. Vigtigst af alt er kærligheden. Var det ikke sådan? Kærligheden er jo ikke kun heteroseksuel - dette ved vi fra biologien.

Biblen har dog bidraget til en fortolkning af sex og seksualitet som skamfuldt for kvinder og seksualitetsminoriteter. Det var ikke særlig kærligt, synes I vel? Biblen er ikke længere kun det håb som samfundet har brug for. Den fortolkning er også en begrænsning for udviklingen af en inkluderende kultur.

Biblen er en del af historien og historien - den er vigtig. Kigger vi endnu længere tilbage, ved vi, at det var acceptabelt at være homoseksuel i det gamle Grækenland. Danske kvinder kunne i vikingetiden eje jord og forlange skilsmisse. Rettigheder som kvinder senere skulle kæmpe for at få tilbage. Vi ved, at biblen er en over 1000 år gammel bog skrevet af mennesker. Den skaber fællesskaber og mening, men den har også været med til at skabe de hårde rammer for nutidens patriarkatiske heteronormative samfund.

Vi skal lære af historien, men den her historie skal forblive noget man kan vælge at tro på. Den her fortolkning skal ikke begrænse rettigheder, den skal ikke undertrykke homoseksuelle, den skal ikke bestemme hvilke flygtninge der accepteres i Danmark. Den skal ikke definere mit værd baseret på mit antal af seksuelle partnere, den skal ikke være årsag til, at hver fjerde transkønnede har forsøgt at tage deres eget liv. Nøj, hvor jeg dog håber, vi kan indse, at kristendommen, som alle andre religioner, er et valg, så vores samfund kan være rart for alle.

Biblen skabte håb i en håbløs tid og er stadig grundlaget for den danske kultur. Den tid er forbi, i Danmark er vi ikke kun kristne og alt jeg beder om nu, er at have lov til at håbe.

Håbe på en fremtid, hvor to mænd lovligt kan få børn i Danmark. Håbe på en fremtid, hvor mit køn ikke er en faktor for, hvad jeg kan håbe på.

Gi' mig Danmark, kulturen og håbet tilbage - kom nu for fanden!

Hej alle sammen!

Jeg vil lige tage et øjeblik til at snakke om noget vigtigt - håb. Specielt til jer unge stjerner, der drømmer om uddannelse i lande, hvor det ikke altid er lige nemt at få adgang til det på grund af økonomiske udfordringer.

Først og fremmest, jeg ser jer. Jeg ser jeres drømme, jeres ambitioner og jeres ønske om at lære og vokse. Og selvom vejen måske ser udfordrende ud, vil jeg minde jer om, at håb er det lys, der kan skinne i de mørkeste tider.

Uddannelse er som et frø, der kan vokse i enhver jord. Selv når økonomien strammer, og midlerne er knappe, er det vigtigt at huske, at drømme ikke har en pris. Håb er den drivkraft, der kan hjælpe jer med at overvinde enhver forhindring.

Ja, udfordringerne kan være enorme, men se dem som bump på vejen, ikke som stopskilte. Måske har I ikke alle ressourcerne lige nu, men håb kan skabe muligheder, hvor der synes at være få.

Samfundene rundt omkring i verden er bygget på drømme og håb fra mennesker som jer. Husk på de utrolige historier om personer fra beskedne baggrunde, der, imod alle odds, har formået at få adgang til uddannelse og forme deres fremtid.

Det er også okay at bede om hjælp. Der er organisationer, stipendier og mennesker derude, der tror på jeres potentiale. Lad ikke frygt for økonomi stjæle jeres drømme. Tag det første skridt, udforsk mulighederne og lad håbet guide jer.

Hvad håber jeg på?

I dag samles vi her i fællesskab, forenet af et dybt håb om forandring, et håb om fred, som strækker sig ud over de grænser, der har adskilt vores hjerter og nationer. Vi står i skyggen af konflikter, der har kastet en lang og mørk skygge over Mellemøsten, især mellem Israel og Palæstina. Men i dag samles vi ikke blot for at erkende denne skygge, men også for at kaste en stråleglans af håb ind i den.

Israel og Palæstina, to navne, to identiteter, der har været vævet ind i en kompleks fortælling af smerte og tab. Men i dag ønsker vi at forestille os en fremtid, hvor disse navne bliver bærere af en fælles fortælling om forsoning og samarbejde. Vi bærer et håb om, at vores børn og børnebørn ikke vil vokse op i skyggen af fortidens fejltagelser, men i lyset af en fred, der er bygget på forståelse og respekt.

Fred er mere end blot fraværet af krig; det er en konstant stræben efter forståelse og accept. Det er evnen til at se ud over forskellene og finde fælles grund. I dag opfordrer jeg os alle til at være arkitekter af denne fred, til at bygge broer mellem vores samfund og kulturer. Lad os sammen nedbryde murene af frygt og mistillid og erstatte dem med broer af dialog og samarbejde.

I dag sender vi en bøn ud i verden, en bøn om forandring, en bøn om forsoning. Lad vores håb være stærkere end vores tvivl, og lad vores handlinger være drivkraften bag den forandring, vi ønsker at se. Sammen kan vi skabe en fremtid, hvor Israel og Palæstina ikke kun er steder på kortet, men symboler på samarbejde og fred.

Lad os være modige, lad os være håbefulde, og lad os sammen bygge broen til en bedre fremtid.
Tak.

Skrevet af Hamza Hussein

Når jeg tænker på håbet, forestiller jeg mig en fremtid, hvor jeg, som en gammel sjæl, kan kigge tilbage på mit liv og være tilfreds. Jeg håber på at være glad, så simpelt som det er. Det handler også om at sætte pris på de små glæder i livet, om at være glad for de små øjeblikke. Jeg håber på at fylde mit liv med fantastiske mennesker, som jeg elsker og de elsker mig.

Jeg håber på at være en af de bedstemødre, der har en ny historie at fortælle hver dag. Det er oplevelserne, der gør en klogere og giver én en livserfaring skole aldrig kan. Dermed siger jeg ikke at jeg ikke håber på en succesfuld karriere, men det er ikke der skal fylde. Jeg håber ikke at være økonomisk afhængig, og have råd til at gøre det jeg vil.

Jeg håber på at være sammen, og dele livet med en anden. At være fysisk alene, men at vide at der altid der har ens ryg uanset hvad. At opleve kærlighed, som man selv er overbevist om, at andre ikke har opnået før.

At være glad, kan måske virke som et lille håb. Jeg tror på at selvom jeg stræber efter at være glad, vil der være perioder, hvor det bliver nemt. At håbe på verdensfred og grøn omstilling, er måske mere aktuelt, men jeg er bare en lille bitte brik i et kæmpestort puslespil. Jeg går dermed ikke imod og vil gerne støtte op om det, men min egen livskvalitet betyder simpelthen mere for mig.

Kære alle,

I dag står vi samlet for at tale om noget, der binder os sammen som mennesker: håbet. Personligt og samfundsmæssigt er vores håb ofte forbundet på en måde, der påvirker vores hverdag og vores fremtid.

For mig handler personligt håb om de fundamentale elementer i livet, som vi stræber efter. Det er håbet om at finde kærlighed og et hjem, hvor vi ikke føler os alene, hvor vi skaber minder og deler vores liv med dem, vi elsker. Det er håbet om et meningsfyldt arbejde, der ikke blot betaler regningerne, men som også bringer glæde og tilfredshed. Det er håbet om at bygge relationer, der varer livet ud, og at se tilbage uden fortrydelse, men med smil over de valg, der formede ens rejse.

På samfundsplan er håb et kald til handling for vores planets overlevelse. Vi står over for en kritisk tid, hvor klimaforandringerne truer vores eksistensgrundlag. Det er på tide, at vi handler - ikke kun som individer, men som et samlet fællesskab. Det er håbet om at bekæmpe global opvarmning, om at genoprette vores jord og sikre, at vores børn og børnebørn arver en verden, der er bæredygtig og blomstrende.

På samfundsniveau handler det om at omfavne bæredygtighed. Det er at investere i vedvarende energi, reducere vores aftryk og sikre, at vores handlinger ikke skader vores planet. Det handler også om at skabe et samfund, der er retfærdigt for alle, hvor lighed og muligheder ikke er bare ord, men realiteter.

Lad os sammen forfølge disse håb. Lad vores personlige stræben gå hånd i hånd med vores kollektive ansvar. Lad os forme en fremtid, hvor vores personlige og samfundsmæssige håb mødes, og hvor vi alle kan se tilbage uden fortrydelse, men med stolthed over det, vi har opnået

Er håbet væk

Har vi mere håb, er den verden vi lever i nu uden håb for fremtiden. Alt det kaos der sker ude i verden, nedtrykker muligheden for at håbet kan springe frem. Med krig i både Ukraine og Gaza virker det umuligt at tør håbe på en bedre fremtid.

Vi er tre gymnasiepiger, meget normale piger der ikke har styr på vores liv, eller vores fremtid. Men VI har mulighed for ikke at vide om morgendagens hændelser, ikke at undersøge fremtiden og VI har ikke travlt, VI har tid. VI er privilegeret, VI lever i et sikkert land, i en sikker by, går på en sikker skole, bor i et sikkert hus. Men hvad med alle dem der lige nu lever i KRIG, lever UDEN familie, bor UDEN vished om de OVERLEVER natten, ikke har mulighed for at komme VÆK, ikke har håb. Eller har de?

Har de håb fordi de er stillet dårligere end mange andre, fordi deres situation kun kan blive bedre. Er vi for privilegeret til håb? Vi håber at vores håb, som er minimalt i forhold til andres, har mulig for at gøre deres håb en realitet. At vores privilegier kan komme andre til gavn og at vores håb hjælper andre.

Håbet går begge veje, vores håb skal give andre håb, det er det de kan kæmpe med, det er deres våben, og det skal vi støtte op om.

Vi har håb, i hvert fald lidt håb, vi håber at der er nogen eller noget der gør at civile mennesker ikke dør på grund af andres menneskers konflikter, det er det håb vi tror på.

Skrevet af Helena, Sana og Katrine

Håb er altid der.

Håb, en lille og let ord med mange betydninger for hvert levende menneske. For nogen ord betyder ingenting, mens for nogen håb betyder noget mere end bare et ord. Håb betyder det ene ting til den ende generation, mens håb betyder noget anden til andet generation.

Håb kan være i forskellige former, meninger, betydninger osv. Eleverne og studenter håber for at består deres terminer, tester og eksamener med gode karakter. De håber at komme på den uddannelse de vil gerne have. Forældrene håber på at deres barn, børn, børnebørn vil være sunde og raske. Den gamle generation håber, at den ny generation vil gøre fremtid meget bedre, gøre livet på Jordan meget bedre, end den gamle generation gjorde i deres tid.

Familien venter og håber på at en af deres mand, kone, kæreste, moren, faren, barn eller barnebarn som er i krig, ligger i komma, kom i bilulykke eller på et sted hvor måske de vil aldrig komme. Familien håber at de vil komme hjem tilbage til dem. Mennesker som skulle flygte fra deres hjemmeland på grund af krig i deres land, de håber at det vil slutte snart og de kunne komme hjem.

Håb dør til sidst sagde Jessie de la Cruz i 1970'erne. Vi må aldrig glemme at håb er det altid, og vi skal tro til det sidste.

Vores verden er i dag blevet til en skygge af fortvivelse, som langsomt gemmer vores håb væk. Verden og samfundet omkring synes at være fyldt med konflikter, usikkerheder og mistro. Midt i alt kaosset ligger den store debat om klimakrisen, som lige nu præger hele verdenen. For nogen er det f.eks. håbet om en hvid jul vi kommer længere og længere væk fra at få oplevet igen. Dette skyldes ikke bare jordens gang, men også vore menneskers valg.

Men midt i denne tilsyneladende uoverkommelige krise kan håbet stadig skinne igennem i mørket. Det er nemt at drukne i følelsen af magtesløshed, men hvis vi vender vores opmærksomhed mod handling, kan vi ændre retningen af vores fremtid. Det kræver mod, ansvar og fælles håb at redde vores planet, men det er ikke umuligt.

For at finde et lys i denne mørke tid, bliver vi nødt til at håbe på en forandring, det kræver dog også handling fra vores side. Det kan føles som om snakken om hvorvidt der rent faktisk er en klimakrise, er

vigtigere end at finde en løsning på problemet. Det er på tide at bevæge os ud over diskussionen om, hvorvidt klimaforandringerne er vores skyld, og i stedet fokusere på, hvordan vi sammen kan gøre en forskel.

Håbet opstår ikke kun fra at anerkende vores fejl, men også fra vores evne til at lære af dem. Håb er ikke blot forventning, det er noget, der motiverer os til at handle. Lad os arbejde sammen for at finde vores håb frem igen og omsætte det til handling. Lad os skabe en verden, hvor vores børn og fremtidige generationer kan opleve glæden ved en hvid jul og en bæredygtig fremtid. Lad os vende fortvivlelsen til handling, fordi håb er ikke blot et ønske, det er et valg, vi kan træffe i dag for en bedre morgen.

Håb har tabt den store betydning og værdi, vi håber for et godt arbejde, vi håber for penge og vi har håb om at forbedre. Selvom billedet er så stort, begrænser vi omfanget af det vi kalder håb. Om det Up eller Moana fra Disney, hører vi om at følge vores drømme. Dog gennem puberteten og udfordringer der har skabt uretfærdige problemer, lærer man at verden ikke længere er fair, men aldrig har været. Ubevidst har vi kommet gennem med håb, håb om at alt vil blive okay. Håb er tunnelen og lyset kan altid findes.

I hvilken verden er alt overhovedet på din side? Dage hvor man slet ikke kan genkende problemer, følelser og drømme, er svaret håb? For håb er det der skaber handling, håb skaber motivation at håbe kan redde. Vi undervurderer indflydelsen håb har haft igennem generationer, igennem grusomme årtier har den afgørende nøgle været håb. Det samme kan sammensættes med alt.

Men håb er større end at overleve. Det er at forbedre enhver situation. Håb er mere end bare at tro på, at tingene vil blive bedre; det er også den kraft, der inspirerer os til at handle. Det er gennem handling, at håb manifesterer sig og skaber virkelige ændringer. Det har en evne til at samle mennesker, uanset deres baggrund eller oplevelser, og det er en drivkraft bag positive transformationer og forandringer i verden.

Så selv når verden synes mørk, og alt synes at arbejde imod os, er håbet den indre styrke, der nægter at lade os blive overvundet af modgang. Det er denne tro på, at fremtiden kan blive bedre, der giver os mulighed for at fortsætte, handle og skabe en bedre virkelighed for os alle.

Håbet er det, der motiverer os til at stræbe efter en bedre fremtid. I en verden præget af forskellige kulturer, religioner og racer, er ønsket om kærlighed og fred, der forener os alle. Uanset vores baggrund drømmer vi alle om en verden, hvor kærlighed og fred dominerer, og hvor vores forskelligheder ikke er kilder til konflikt. At vi er forskellige, gavner os kun. Fordi hvis vi alle var ens og perfekte, hvordan havde verden så været i dag. Ingen ville være unikke. Alle ville have det store problem med at finde den ene person, der er så ens, men alligevel så anderledes end en selv, at man falder i en dyb forelskelse og lærer hvad kærlighed rent faktisk er. Ingen ville kunne se og arbejde med de uendelige fejl, der er nyttige for et sundt partnerskab. Alt ville være perfekt. Det ville være mangelfuldt. Vi har brug for fejl, som vi kan udvikle os som mennesker.

Håbet om kærlighed og fred handler om at se det bedste i hinanden, uanset om vi deler samme tro eller stammer fra forskellige hjørner af jorden. Det er en påmindelse om, at vores ligheder overskygger vores forskelle og binder os sammen som mennesker.

Fred er resultatet af kærlighedens sejr over hadet. Det er den tilstand, hvor konflikter løses gennem dialog og forståelse i stedet for vold. Håbet om fred opfordrer os til at se ud over vores egne interesser og anerkende, at vi deler samme jord og værdier med milliarder af andre sjæle, der alle søger den endelige lykke.

Kære Julemand, kære Nisser og kære børn

I dag handler julen for mange mennesker om gaver og god mad. Men julen handler jo ikke om gaver pakket ind i flot gavepapir og gavebånd, eller festmåltider. Det er en tid, hvor vi, midt i vinterens kulde, kan varme

vores hjerter med håbets flamme. Håbet er en gave, der varer længere end noget materielt, og det er noget, vi alle kan dele og sprede som lys i mørket. Selvom jul ikke er glædens tid for alle. Nogle går gennem tab eller står overfor udfordringer. Julemåneden bliver også for mange mennesker en stressfuld måned hvor julehyggen ofte bliver glemt eller udskydet pga manglede overblik over alt kaoset. Men sammen med håb, vil vi kunne skabe noget stort i julen.

Håbet kommer til udtryk i de små gestusser af venlighed og kærlighed, vi deler i denne tid. Det er i at give uden forventning om at modtage, i at lytte og være der for dem, der har brug for det mest. Julen er en påmindelse om, at vi kan være hinandens håb og støtte, og at selv den mindste handling af kærlighed kan have en indvirkning.

Vi ser håbet i glæden i et barns øjne, når de åbner en gave og i varmen fra et samfund, der samles omkring fællesskab og næstekærlighed. Lad os huske på, at vi alle bærer et lys indeni os, og at vores handlinger kan være med til at tænde håbets flamme i andre.

Tak.

Diskrimination

Er du sort? Er du gul? Eller er du bare hvid? Til hverdag møder vi forskellige hudfarver, men vi oplever tit, diskrimination på baggrund af hudfarven. Hvorfor skal vi opleve dette på daglig basis når vi lever i et moderne samfund, hvor der burde være plads til alle? Eksempler på dette kan være drenge der til dagligt elsker at diskriminere kammerater på baggrund af deres hudfarve. Vi har et håb om at få brudt de sociale normer i samfundet, så man ikke skal gå rundt med en følelse af frygt, for at blive krænket på daglig basis. Problematikken med diskrimination er at samfundet bliver splittet op i grupper, og skaber generelt et dårligere miljø, mellem flere forskellige befolkningsgrupper. Med den udvikling vi ser i nutidens samfund, med en stigning i antallet af udlændinge er det vigtigt at være imødekommende, da størstedelen af tilkommende vil landet det bedste, og bidrager i samme grad som helt almindelige "hvide" danskere. Det er dog vigtigt at have i mente, at alle ikke diskriminere. Men vores håb, er at man kan skabe en vis form for transparens, hvor man kan se på hinanden på samme måde uanset hudfarve, hvor det indeni vægter højest.

Jeg har en drøm om at sænke skattelettelser

Jeg har en drøm om at jeg faktisk har råd til en fed fadøl sidst på måneden.

Jeg har en drøm om at jeg kan tanke mere end 150 kr. på min bil.

Jeg har en drøm om at have råd til en cheeseburger til 15 kr.

Jeg har en drøm om at unge lønmodtagere ikke skal være broke sidst på måneden efter at have betalt 38% af vores løn til skat.

Jeg har en drøm om at købe en mig en god bil

Jeg har en drøm om at kunne leve lykkeligt resten af mit liv

Jeg har en drøm om at min mor aldrig støtter mig økonomisk mere.

Jeg har en drøm om at være en del af noget større

Jeg har en drøm om at få flere penge i lommen

Jeg har en drøm om at kunne leve livet som jeg vil

Jeg har en drøm om at prisen på elbiler sænker.

Jeg har en drøm om at mine drømme skal komme til live.

At inspirere håb hos andre

Kære unger,

Vi lever i en tid, hvor der er mange udfordringer, fra klimakriser til verdens konflikter. Det kan virke som om, at alt er lidt trist og svært. Men vi vil minde jer om, at selv i mørke tider kan der vokse noget smukt – håb.

Unge i dag kigger ofte på verden og tænker, "Hvordan kan vi ændre noget, når vi er så unge og problemerne ser for store ud til at handle?" Men husk, at selv små handlinger kan gøre en stor forskel, selvom det kun er små skridt. Ja, klimaet ændrer sig, og der er uro i verden. Men disse ting skal ikke bestemme, hvordan vi ser på fremtiden. Lad os i stedet kigge på, hvad vi kan gøre. Husk, at selvom det kan virke som om, at verden er imod jer nogle gange, så er man ikke alene. Vi er en generation fuld af styrke og potentiale. Sammen kan vi inspirere hinanden til at se det positive i livet, så lad os fokusere på løsningerne og ikke kun på problemerne.

Når vi kigger fremad, så lad os se med håbefulde øjne. Tro på, at vores handlinger kan gøre en forskel. Hold hovedet højt, og lad ikke tvivlen tage over. Hver af os er en del af en større bevægelse mod en bedre verden.

Så kære unge venner, lad os sammen skabe en fremtid, hvor håbet blomstrer. Tro på, at selv i de mørkeste øjeblikke kan vi finde lyset, og at vi, som en samlet generation, kan skabe forandring.

Tak

Skrevet af Aleya Ger og Ioana-Bianca Belivaca

Hvorfor skal vi håbe? Håb er det vigtigste i livet, uanset hvad man tager udgangspunkt i. Håbet er et byggesten i vores liv lige siden vi bliver født og ligger blødt på mors bryst. Tilværelsen har altid været bygget på kærligheden mellem menneskerne og verdenen. Vi er intet uden kærlighed. Præcis derfor skal vi håbe på kærlighed. Uden kærlighed kan vi mennesker ikke fungere. Vi skal ikke blot elske vores mor, far eller søskende. Vi skal lære at elske os selv, den verden vi lever i og elske vores fjender. De nyere generationer har konstant fokus på at blive selvstændige og fokuserer på at de ikke har brug for andre individer. De lever livet solo og forsøger at udvikle sig - men det er bare helt forkert. Vi mennesker har siden barnsben været opbygget således, at vi har brug for andre mennesker. Man kan tage udgangspunkt i et spædbarn, som har brug for tilknytning og omsorgspersoner, og hvis den ikke får det, er der chance for at den dør. Selv dyr overlever og kæmper sammen i flokke. Derfor vil jeg give en opfordring til alle de unge mennesker, som har opgivet kærlighed eller elsker overfladisk. Hvorfor er det, at I er så bange for at knytte jer til nogen? Hvorfor tager I ikke chancen? I stedet for at søge personer du kan kysse nede i baren, så husk at hver fremmed person du møder er en potentiel person som du kan elske, som du kan leve dit liv med og som du kan dele glæde og håb med. Mange tror, at så snart gnisten forsvinder eller så snart der opstår problemer, er det ikke længere kærlighed. Men det er heller ikke sandt. Hvis en person bor for langt væk, er det bare for besværligt at elske. Kærlighed kan være mange ting, det behøves ikke at fysisk og der er ingen grænser for det. Det eneste man skal gøre, er at blive ved med at håbe på kærlighed og aldrig give op. Selv hvis dit hjerte bliver såret kan du altid trøste dig selv med det faktum at du har været et bedre menneske, at du har givet alt af dig og at du er et sted tættere på reel kærlighed.

Skrevet af Kintija Fjodorova

Håb er som når man spiller fornite
Man, får et epic win
Med sit seje nye skin
Lektierne ryger på et backside
Og man føler sig igen som en lille knejt

Der er håb om billigere øl
Ude foran torden finder man varme gøl
Det er altid lækkert med druk
Stemmen ender ofte I skruk
Jeg har snart ikke mere sølv

Håb om rykket aflevering
En opgave om globalisering
Jeg fatter ikke hvad jeg laver
Jeg drukner i abstrakte opgaver
Hellere slippe med en udstationering

Håb om ens yngre dage
Kan man tillade sig at klage
Jeg vil bare gerne tilbage

Hvor relevant er det kristne håb i det moderne samfund.

Når man taler om håb, er der ofte mange "grene" af dette emne. Man kan have håb for verdensfred, håb for klimaforandringer, og håb indenfor kristendom.

Men er det kristne håb egentligt relevant, og er det større og vigtigere end handling.

Man kan nemt håbe og bede om bedre karakterer, eller ens familiemedlem bliver rask fra en sygdom. Men den type håb, er oftest når der ikke er flere handlinger tilbage, man kan håbe på at blive gravid, men ikke uden handlingen forinden. Jeg fik mig fortalt en historie om et ungt kristent par i Spanien, der efter deres bryllup, håbede og håbede, og bad og bad, om at gud ville bringe dem et barn, da dette ikke skete, gik de til deres præst og spurgte, "hvorfors er vi ikke blevet gravide endnu?" hvortil præsten svarede "har I fuldført den nødvendige handling forinden?" det havde de ikke, da de havde fået at vide at håbet var nok i sig selv.

Derudover lever vi i et samfund, hvor det kristne håb ikke er særlig udbredt, specielt ikke indenfor ungdommen. Danmark er ikke længere et land hvor kristendommen er den eneste religion, og den eneste tro folk har, nu er der også folk der er medlemmer af islam, budisme, ateisme og de videnskabelige teorier, så når man snakker om det kristne håb, snakker man ikke længere til hele befolkningen, men kun den del der er kristne, og da man nu oftere og oftere oplever at den danske befolkning kun er kulturkristne, og ikke helt forstår hvad det kristne håb indebærer, snakker man pludseligt til en pludseligt lille del af befolkningen, og er derved mindre inkluderende.

Derfor kan dette budskab nemt gå tabt når man holder store foredrag om det, da man kan føle sig overset, hvor de andre grene af håb der ikke har udgangspunkt i religion, er langt mere inklusive, da gud eller lignende ikke er grundlaget for det.

Derfor mener jeg personligt ikke, at det kristne håb er et relevant emne i det moderne samfund som vi lever i, da mange bliver overset, og måske ikke helt forstår hvad det dybere budskab er.

Håb, jeg håber på en fremtid der ikke er præget af vrede og jalousi, en verden uden klimaproblemer, hvor alle kan trives med hinanden. I dag er der millioner af mennesker som lider af ting som er forsaget af os selv.

Klima er årsagen til så mange mennesker lider i dag, mennesker der lever i de udsatte zoner, mister deres familie, deres livs kærlighed, og bekendte. Det er f.eks. i Sydamerika, hvor vi ser en enorm stigning i temperaturer, hvilket i værste tilfælde resulterer i dødsfald. Jeg håber at vi kan få styr på vores klima, og stoppe disse dødsfald, som bliver bragt på baggrund af dette. Vi ser mange lide af hungersnød, fordi der er så ekstrem fattigdom i visse lande, som f.eks. Burundi, der er målt ved BNP, som det fattigste land i verden. Vi skal hjælpe disse lande, os som har nok til at overleve, og leve et godt liv, vi skal hjælpe dem som lider, og går i seng sultne hver nat.

Jeg håber på en fremtid, hvor vi alle kan hjælpe hinanden, uden noget vrede. Vrede, dette er en af vores primære følelser, og den er derfor meget gennemtrængende, men dette er også årsagen til nogle lande i verden lider, befolkningen lider. Vi ser lande i bl.a. i Mellemøsten og Østeuropa, der lader deres handlinger

være påvirket af denne primære følelse. Krig og kaos mellem lande som f.eks. Palæstina og Israel, og Ukraine og Rusland, er lige nu i en tid, hvor de lever i frygt for deres egen sikkerhed og deres lands fremtid. Jeg håber vi en dag alle sammen, kan leve i en verden, hvor ingen frygter i morgen. Der er ingen frygt for at blive slået ihjel i sit eget hjem og land, hvor man burde føle sig sikker og hjemme. Jeg håber på et land, hvor man ikke mister sin familie til unaturlige årsager, om man så er 5 år gammel, eller 90 år gammel. Alle mennesker har lige værdi, og jeg håber verden en dag, også kan se dette. Alle mennesker fortjener at leve i sikkerhed, og glæde, uanset din alder, etnicitet, seksuelle præferencer osv. Dette er årsagen til vi har menneskerettigheder, eller vi burde have. Kigge vi på Afghanistan, ser vi et land som har fået indskrænket deres menneskerettigheder, ved ekstreme metoder, hvor vi har Taleban, som har væltet regeringen. Kvinderne i Afghanistan lider, og har mistet deres ret til frihed. Jeg håber derfor at vi i fremtiden kan leve i en verden, hvor alle mennesker kan leve et liv i fred, uden at have bekymringer for deres fremtid.
